

jääkaabitsat, millele oli soojenduseks pandud mingi kilekotisarname asi. Mul aga tärkas kohe mõtte: teen kasukajääkidest jääkaabitsa kinda!

Kõigepealt harutasin kasuka lahti ja märkasin, et kährikunahkne kasukas on kokku õmmeldud imeväikestest tükkidest. Et soe karvpool vastu kätt jääks, jäi sisemine pool nähtavale, see aga oli tihedate õmbluste tõttu üpris inetu väljanägemisega.

Nüüd lasksin käiku ka villase pintsaku – sellest sai kinda pealmine pool. Lõikasin karusnahast kaks käpikusuurust tükki, niisamuti ka villasest riidest, neile paar sentimeetrit õmblusvaru juurde andes. Käiku otsa jätsin ava, millest jääkaabitsa läbi pistsin. Kui kaabits paigal, tuleb ava ümbrus õmblustega tugevdada, et kaabits kindlalt oma kohal püsiks.

Seelikust käpikud

Veelgi lihtsamalt saab kaabitsale soojendaja käpikust. Kindaid kaotame ju tihti ja paarilisetä jäänud kindale oleks raske muud otstarvet

leida. Käpikulegi tuleks otsa teha väike ava, kust kaabits läbi pista, seejärel see õmblustega kinnitada, ja ebamugav hommikune jääkraapimine muutub tunduvalt mugavamaks!

Kasutamata ei jäänud ka Lembitu soe villane seelik. Selle uhke ruudumuster sobis samuti hästi kinnasteks. Niisugune kinnas on

valmis tehtud kolmest tükkist ning overlokiga kokku õmmeldud. Et kinnaste valmistamine on päris lihtne, annab see võimaluse oma garderoobile efektse lisandiga uus ilme kujundada. Kinnaste õmblejaks on Ingrid Kõösel õmblustöökojast Nõelakoda.

SIIRI HEINMAA